

bi se dala v Ljubljano cesarska fabrika za smodke in tabak, ker delavcev je brez dela dosti tukaj, za fabriko je prostora dovelj v nekdanji cukrarnici, voda je blizo, kurjava (šota) dober kup. Dalje je bilo sklenjeno naj se bolji red za gašenja ognja naredi, tudi punciranje vredi, in gosp. Nušaku mestna opekarnica (ceglenica) z dotičnim zemljiščem proti temu prodá, da napravi ondi konjišnico (štalo) za najmanj 300 vojaških kónj.

— Vesela novica je ta, da se zdaj tiska v državni tiskarnici veliko slovenskih knjig za male ali „ljudske“ šole. Slomšekovega po sedanjih splošnih pravilih popravljenega „Ponovila za nedeljske šole“, o katerem so „Novice“ že govorile, gotovih je že 6 pól. Obsega ta prav domače spisana knjiga kratko zgodovino katoliške cerkve, nauk v vseh razdelkih kmetijstva, zemljopis cesarstva avstrijskega, nauk o lepi obnaši in o ljubezni do domovine in cesarja. Vidi se iz tega, kako dobro došla bo ta knjiga nedeljskim šolam slovenskim. „Zgodbe nove zaveze“ po Šusterji poslovenjene in ljudskim šolam namenjene so že dotiskane na Dunaji. — Tudi gospod dr. Miklošič se kani lotiti (brž ko se vrne s popotovanja) slovenskega berila za VIII. gimnazijalni razred. Rokopis je že zdavno pripravljen, samo da ga ni utegnil zbog mnogoterih drugih opravil pregledati.

— Tiskarna pravda zoper vrednika „Novic“ za stran dopisa „iz savinske doline“ je odložena, dokler ne pride sklep c. k. više sodnije iz Dunaja.

— (*Pobérki iz različnih časnikov in brošúr.*) Kako brez pomislika, ali se pred svetom oskruni pošteno ime človeka ali ne, pobirajo nekteri dopisniki nemških časnikov novice, vidi se žalibog! zopet v dopisu ljubljanskem v „Tagespošti.“ V listu 205. bralo se je to-le: „4. dne t. m. si je v Podpeči nek zakonsk mož svoje življenje končal prav čudno. Pridši domú tisti dan najde pri ženi svoji človeka, ki ga je sumil že več časa, da mu draží domači mir. Ne žal besede ne reče nezvesti svoji ženi, pa gré s hiše ter se vrže v apnenco, kjer žalostno pogine.“ — Da je vse grda laž bila, kar je pisal o nepoštenji žene, zvé dopisnik kmali drugi dan in v listu 207. prekličé „romantnično“ novico, tako-le: „Pozneje sem zvedil, da oni mož, ki se je končal v apnenci, ni bil zdrave pameti, in da žena njegova je znana poštena ženska.“ — Če si že mora kdo krajcerjev služiti z dopisovanjem v časnike, naj pozveda resnico saj o takih rečéh, v katerih gré za poštenje svojega bližnjega!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

10. dnè t. m. je na poti v Krim vèliki knez rusovski carevič Konštantin prišel s svojo rodovino na Dunaj, kjer je bil z veliko častjo sprejet; Njih veličanstvo cesar sam mu je šel na krasno okinčani kolodvor naprot in ga je spremil na svoj dom, kjer je knez ostal prenočil in še drugi dan ostal. 11. t. m. je carevič zapustil Dunaj; cesar so ga spremili na železnico, kjer je bil odhod zopet prav slovesen. — Čedalje več se govori, da Njih veličanstvo cesar gré na Ogersko (nekteri pravijo, da že 18. dnè tega mesca) in da prihod ta v Budo-Pešt, kterege prvi vzrok so letošnje nadloge te dežele, utegne ob enem biti tudi pot, da se Ogri porazumejo s kraljem svojim. — Državni zbor na Dunaji se začne 15. t. m. Vzrok tega nepričakovanega hitrega začetka je, da je c. k. deželna sodnija v Levovu državnega poslanca viteza Rogavskega (Poljaka) zapreti dala in da zdaj ministerstvo pravosodja od državnega zbora brž izvesti hoče, ali se more sodniška preiskava zoper njega

začeti ali ne, kar je pri poslancih državnih in deželnih le tedaj postavno, ako se kdo zasači prav prav pri kakem hudodelstvu ali prestopku. Nič se še prav ne vé, o čem se je pregrešil; „Gerichtshalle“ piše, da se govori, da je Rogavski ud skrivne poljske narodne vlade. Razprava v državnem zboru (ki pa bode morebiti skrivna) bo še le razodela, kaj je pravo na tej prigodbi, ki dela veliko hrupa. — Veljava starih krajcerjev in polkrajcerjev (ki imajo napis „1 Kreuzer 1851“) je po novem ministerskem sklepu podaljšana do konca tega mesca; vse cesarske kase in gosposke jih jemljejo do tega časa še kot denar; pozneje pa le po vrednosti kupra. Naj se tedaj vsak podviza s preklicanimi krajcarji, da pozneje ne pride v škodo. — Papirnate desetice stareje, ki so večje od sedanjih, pa veljajo še zmiraj kakor pred, in ni res, da so že preklicane. — 10. dne t. m. je Nj. veličanstvo cesar sprejel poslance „matice slovenske“, ki so iz Slovačije pod vodstvom škofa Mojzesa prišli se zahvalit cesarju za darovanih 1000 gold. — 10. t. m. je prišlo poslanstvo (deputacija) iz Českega na Dunaj, ki bode prosilo Njih veličanstvo cesarja, naj se dovoli knezu Rudolfu Taxis-u zopet predsedniku biti kmetijski podružnici maloboleslavski, kar od tistihmal ni več, kar je bil v zapor obsojen. — Na Dunaji se nabira družba, ki se bode na parobrodu (barki) peljala okoli celega sveta; odrinila bo 5. sušca prihodnjega leta iz Trsta in se vrnila v Trst zopet listopada meseca; storila bo blizo 32000 milj po morji, blizo 200 dni bo bivala na morji, 50 dni pa na kopnem (suhem). Koliko se bo plačalo za to potovanje, se zvé pri kreditnici za kupčijo in obrtnijstvo na Dunaji (Creditanstalt). Hajd po svetu, komur se ljubi in mu je mošnjica polna. — Res je, da stroški za veliko razstavo, ki ima biti leta 1866 na Dunaji, so cenjeni na 3 milijone gold. — Rumunci se na erdeljskem zboru nič kaj ne obnašajo po volji državnega ministerstva; priča tega je to, da so Ogri ž njimi veliko zadovoljniji kakor z nemškimi Šaksonci. — Sila veliko govoríc je bilo poslednji teden o neki francozko-prusko-rusovski zvezi, kateri je oče bil strah pred frankobrodsko zvezo nemških vladarjev. Ker pa Napoleon vidi, da namesti zveze je zdaj še večí razdor na Nemškem, je zginul tudi strah pred frankobrodsko zvezo, ž njim pa tudi izmišljena francozko-prusko-ruska zveza kakor sneg lanski. Mnogi dunajski časnikarji dolžijo ministra unanjih oprav grofa Rechberga, da se v Frankobrodu ni prav obnašal. Pač malo pozná Pruse, kdor misli, da bode kadaj zadovoljna pruska vlada, dokler ne nosi zvonca v Nemčii. — Rusko ministerstvo je že razposlalo odgovore vladi avstrijski, francozki in angleški o zadevah poljskih. Časnik vladni „Jour. de St. Petersburg“ sklicuje vse za lahkomišno ali hudobno laž, kar se kramljá o novih uredbah ruske vlade za stran poljskih in nemških zadev; na Poljskem — pravi vladni časnik — mora pred vsem punt potihniti; Nemec pa se nima bati Rusa, kakor se tudi Rus ne bojí Nemca. — Hud boj je na Poljskem še zmiraj.

Listnica vredništva. Dobrotnik ljubljanski nam je izročil 10 gold. za ubogo pogorelsko vdovo v spodnjih Lajšah, ktere smo poslali gosp. fajmoštru Selškemu.

Kursi na Dunaji 15. septembra.

5 % metaliki 77 fl. 00 kr.	Ažijo srebra 11 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 82 fl. 90 kr.	Cekini 5 fl. 34 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 12. septembra 1863: **11. 29. 55. 74. 26.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 10. oktobra 1863.